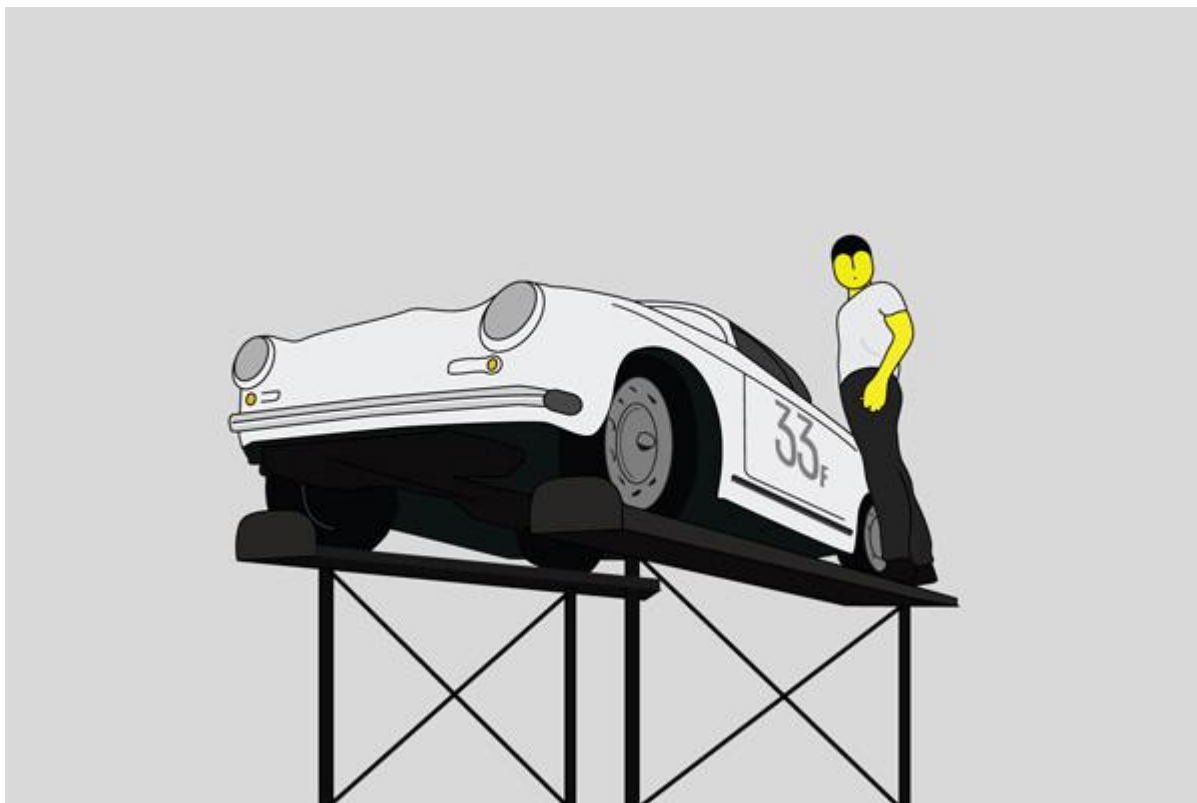

Képet kenyérért

Weiler Péter úgy döntött, hogy tárlatának képeiről több ezer sorszámozott és dedikált nyomatot készít. Az így sokszorosított műalkotásokat most a Menhely Alapítvánnyal karöltve Magyarország hajléktalanjai között osztják szét azzal a céllal, hogy a hajléktalanok a képeket az utcán saját hasznukra értékesíthessék. A budapesti tárlat mellett így egy országos nyílt, utcai kiállítás jön létre, amiben mindannyian részt vehetünk, és segíthetünk. Weiler Péter festőművész James Dean riport című tárlata 2009. május 8-án nyílik a Werk Film, Stílus és Kommunikációs Akadémia (Budapest, V. ker. Arany János u. 10. 4. emelet) termeiben. A művész egyedi ötletével az egész országot szeretné bevonni a kiállításba, mindezt jótékony céllal.

„Árusítsák a műveimet a hajléktalanok a piros lámpánál, az utcán, az aluljárókban. Kerüljön a művészet be a nagyvárosi élet mindennapjaiba, fogadják szeretettel, és tetszőleges összeggel tegyék boldoggá azt, aki ezt önöknek átnyújtja. Sok ezer dedikált és sorszámozott képet osztok szét, hogy a szegények minél több pénzt gyűjthessenek. A mai gazdasági válságban az országból sokan kénytelenek megtapasztalni, hogy elég egyetlen rossz döntés, hogy valaki elveszítse az otthonát. Álljon a művészet az ő pártjukon, hívjuk fel ezzel az akcióval egymás kölcsönös segítésére a figyelmet. Adjunk képet kenyérért.” – nyilatkozta Weiler Péter.

Az utca a kiállítótér

"A James Dean riport kiállítás képeit tehát szeretném kivinni a galéria falai közül, szeretném minél több emberhez eljuttatni. Egy kiállítás, egy galéria erre önmagában nem alkalmas. Egyáltalán, a képzőművészet nagyon távol van a mai embertől, ha bárkit megkérdeznénk, százból százan egyetlen élő magyar festő nevét sem tudnák megmondani. A képzőművészet nem része az emberek életének. A színház, az irodalom, a film és a zene egészen más. Irodalmat azért olvasunk, színházba, moziba, koncertekre járunk. Kortárs kiállításra kevesen. Ez így alakult, ez van. Kesergés helyett viszont hátha találunk egy olyan rést, amin keresztül meg tudjuk érinteni az embereket. Ha az emberek nem jönnek a galériákba, akkor menjen a művészet hozzájuk. Törjünk ki a galériák falai közül, ez az egyetlen megoldás. Ha kell, akkor az utcára, ahol emberek járnak."

Miért pont James Dean?

„Fogalmam sincs. Tényleg. Ráakadtam néhány róla készült fotóra, és elkezdtem tudatosan gyűjteni az 50-es évek bálványáról készült képeket. Magával ragadtak a kultikus jelenetek, a fiatal színész kisugárzása. Aztán, később kirajzolódott bennem egy párhuzam a mai kor ideálja és James Dean között. Ráláttam az életet gyorsan habzsoló, törtető és lázasan önmegvalósító emberre. Talán én is ilyen vagyok, vagy szeretnék lenni – tehát tudom, milyen ez. Ugyanakkor milyen kijózanító, amikor mindez véget ér. Amikor fordul a kocka, és a sikeres emberek hirtelen már nem sikeresek, a karrierük összeomlanak, és felépített vagyon szertefoszlik. James Dean karambolja, ha átvitt értelemben is, mindaz, ami most körülöttünk zajlik a világban.”

A tárlatot a WERK Akadémián Szipál Márton fotóművész nyitja meg 2009. május 8-án. Aznap reggel Weiler Péter a Menhely Alapítványban átadja a dedikált, és sorszámozott nyomatokat a hajléktalanoknak, elindul az országos kiállítás. Weiler Péter 35 éves festőművész, író. A James Dean Riport Budapesten a hatodik önálló kiállítása. Tanulmányait az Art Institute of Philadelphia és az International Business School Budapest főiskolákon végezte. 2008-ban az Athenaeum Kiadó gondozásában jelent meg A Márai-véletlen című regénye.